

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσις Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ «Κοινὸ Πάσχα» - «Ἐνωσις Ἐκκλησιῶν»

Ἀπάντησις σὲ σχόλιο ἐπὶ τοῦ ρεπορτάζ γιὰ κοινὸ ἑορτασμὸ τοῦ Πάσχα καὶ ἐνώσεως τῶν Ρ/Κ μὲ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν*

Μέρος Β΄

Ἐνδιαφέρουσες οἱ σκέψεις τοῦ ἀνω-
νύμου σχολιαστοῦ τοῦ κειμένου μου.
Σημειῶνω, ὅτι ἡ ἄρση τῶν ἀναθεμάτων,
στὶς 7 Δεκεμβρίου 1965, ἀπὸ τὸν Οἰκουμε-
νικὸ Πατριάρχην Ἀθηναγόρα καὶ τὸν Πάπα
Παῦλο ΣΤ΄, ἀφοροῦσε τὸ γεγονός τῆς ἀναίρεσης τῶν λιβέλλων
μεταξὺ Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ δὲν ὑπεισήληθε
στὴν οὐσία τῆς ἄρσεως τοῦ σχίσματος.

Παρὰ ταῦτα ὑπῆρξε στὴν Ἑλλάδα ἔντονη ἀντίδραση.

Ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος (Χατζησταύ-
ρου), σὲ αὐστηρὴ ἐπιστολὴ τοῦ πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀθηναγό-
ρα, τὸν ἐπέκρινε εὐθέως γιὰ τὴν ἐνέργειά του.

Ἐπίσης μιλώντας μὲ τὸν τότε Ὑπουργὸ Παιδείας καὶ Θρη-
σκευμάτων Στ. Ἀλαμανή, τοῦ εἶπε σὲ ἔντονο ὕφος:

«Δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν Ὁρθο-
δοξίαν μας, ἢ ὁποία εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ
ἔθνους. Εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ὑποστῶμεν καὶ θυσίαν χάριν
τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας... Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης,
ὡς κεφαλὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, πρέπει νὰ προστατεύη πάντοτε
καὶ νὰ μὴν καταπατῇ τοὺς Κανόνας. Ἡμεῖς ὑπεφέραμεν ἀπὸ
τὸ Πατριαρχεῖον, τοῦ ὁποίου τρεῖς Ἀρχιερεῖς πρόπερσι ἐδῶ εἰς
τὰς Ἀθήνας ἐπροπαγάνδιζαν ἐναντίον μας».

Αρνητικά είχε σχολιάσει τὸ γεγονός καὶ ὁ μακαριστὸς πατὴρ Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος.

Τώρα ὁμως στὸ ἐκτενὲς κοινὸ κείμενό τους στὴν ἔγκριτη καὶ ἱστορική γαλλικὴ ἑφημερίδα Le Figaro ὁ Μητροπολίτης Γαλλίας καὶ ὁ Ρ/Κ Ἐπίσκοπος τῆς Ναντέρ εὐθέως θέτουν τὸ θέμα τῆς «ἄρσης τοῦ σχίσματος» καὶ «τῆς πλήρους ἐνότη-
τας» τῶν Ρ/Κ μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Αὐτό, κατὰ τὴν ἀποψή μου, σημαίνει τὴν ἐκ μέρους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀναγνώριση τοῦ Πρωτείου τοῦ Πάπα καὶ ὄλων τῶν κακοδοξιῶν τοῦ Βατικανοῦ, ἐναντίον τῶν ὁποί-
ων ἐπὶ 1000 χρόνια ἀντέστησαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ Ὁρθόδοξος λαὸς καὶ παρὰ τὸ ὅτι ὑπέστησαν διωγμούς, ἐκβι-
ασμούς, βασανιστήρια, προπαγάνδες, θανάτους, κράτησαν ἀλώβητη τὴν Πίστη καὶ ἀκέραια τὰ Δόγματα τῆς Ἐκκλησίας.

Σχόλιο:

Ἀνώνυμος εἶπε...

**Χριστὸς Ἀνέστη, Κύριε Παπαθανασόπουλε εἶμαι ὁ ἀνώνυ-
μος σχολιογράφος πού ἀναφέρεστε, χαίρομαι γιὰ τὴν ἀπάντη-
σή σας διότι διαπιστώνω ὅτι ἀνήκουμε στὸ ἴδιο στρατόπεδο σὲ
ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἀγάπη μας γιὰ τὸ καλὸ καὶ συμφέρον τῆς Ἁγίας
μας Ἐκκλησίας. Μία μικρὴ παρατήρηση στὴν ἐμπεριστατωμέ-
νη ἀπάντησή σας, ἡ ἄρση τῶν Ἀναθεμάτων μεταξὺ Ὁρθοδόξων
καὶ Παπικῶν τὸ 1965 δὲν ἦταν ἀπλὰ μία ἀμοιβαία ἀπόσυρση λι-
βέλλων ὅπως περίπου φαίνεται στὸ κείμενό σας, ἀλλὰ καὶ ἄρση
ἀμοιβαίων Ἐκκλησιαστικῶν καταδικῶν καὶ μάλιστα πού εἶχαν
ἐπιβληθεῖ σὲ ἀνώτατο Ἐκκλησιαστικὸ βαθμὸ. Ὑπάρχουν τὰ
σχετικὰ γραπτὰ ντοκουμέντα περὶ αὐτοῦ. Μάλιστα ἔχει ὑπο-
στηρικθεῖ, ὄχι ἀβάσιμα, ὅτι τὸ ξενόγλωσσο πρωτότυπο κείμενο
ὀμιλεῖ, κατὰ ἀκριβὴ μετάφραση, γιὰ ἄρση ἀμοιβαίας Ἀκοινω-
νησίας. Βέβαια, κατὰ τὴν γνώμη μου, δὲν σημαίνει ὅτι μὲ ἓνα
γραπτὸ κείμενο αὐτόματα αἴρεται πλήρως τὸ Σχίσμα καὶ γίνε-
ται πλήρης Ἐνωση Παπικῶν - Ὁρθοδόξων, χρειάζεται ἡ ὅποια
ἀπόφαση τοῦ παρελθόντος ἢ καὶ ἡ ὅποια μελλοντικὴ θεολογικὴ
συμφωνία πού μπορεῖ, Ἐκκλησιαστικὰ νόμιμα ἢ παράνομα σύμ-
φωνα μὲ τοὺς ἱεροὺς κανόνες νὰ προκύψει, νὰ ἐπισφραγισθεῖ
τελικὰ μὲ ἓνα δημόσιο πλήρες Συλλεΐτουργο μεταξὺ τῶν διε-
στωσῶν πλευρῶν, γεγονός πού μέχρι στιγμῆς δὲν ἔχει γίνει.
Ἔχουμε ὁμως γνωστὸ ὅτι κάποιοι ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων πού δὲν
μετέχουν στὸν Οἰκουμενισμό χάριν Ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς**

ἀλλὰ εἶναι ὁπαδοὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐπιδιώκουν, ὅταν βρεθεῖ ἢ κατάλληλη στιγμή, νὰ προχωρήσουν σὲ αὐτὸ τὸ τόλμημα. **Η** ἀσθένεια τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἡ αἰχμαλωσία αὐτοῦ ἤδη εὐρίσκεται ἐντὸς τῶν τειχῶν. **Ο** ὅποιοσδήποτε ἐφησυχασμὸς ὅτι κάποια γεγονότα μπορεῖ νὰ χρειαστεῖ πολλὰ χρόνια γιὰ νὰ γίνουν τελικὰ δὲν ἐξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

30 Ἀπριλίου 2023 στίς 1:43 μ.μ.

(*) Περιοδ. «Θεοδομία», τεῦχος 2 / Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2023, σελ. 229-231. Τοῦ Γιώργου Παπαθανασόπουλου. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.